

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 218

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΝΤΑΊΙΟ

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1883.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΑΙ

(ἐκ τοῦ σημειωματαρίου φιλακολούθου)

Ῥίπτω ἀτάκτως τὰς σημειώσεις μου εἰς τὸ σημειωματῆριόν μου ὅπως μοι ἔρχονται εἰς τὸ πνεῦμα. Εἶμαι φιλακόλουθος, ἀλλ' εἶμαι ταυτοχρόνως καὶ ἑλλην ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ δημοτολόγιον· ἐδέχθη δὲ προχθὲς εἰς τὸν οἶκόν μου τὴν ἐπισκεψιν τριῶν ὑποψηφίων δημάρχων καὶ δὲν εἰξεύρω πόσων συμβούλων καὶ παρέδρων τὴν ιδιότητά μου δὲ ταύτην οὐδέποτε λησμονῶ διδόμενον ὅτι, ἐνῶ προχθὲς ἤκουον τὰ εὐαγγέλια ἀπὸ τινος στασιδίου τῆς ἀγίας Εἰρήνης, ἐσυλλογίζομην τὰ ἐγκόσμια καὶ μάλιστα τὰ πολιτικά καὶ συνέκρινά τας περιόδους, ὅσαι μοι ἔκαμνον ἐντύπων, με τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Ἄλλως τε δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν «Ἐγὼ ἐν παραβολαῖς ἐλάλησα!» δὲν πράττω λοιπὸν ἔργον ἀσεβὲς ἐάν· καὶ ἐγὼ γράφω ἐν παραβολαῖς. Προσέχω μόνον ὅπως αἱ παραβολαὶ μὴ ᾖσι πάρα πολλαί.

Ὁ Χριστὸς εἶπεν «ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή». Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅμως αἱ ἀμπελοι δὲν ἐφορολογοῦντο διττῶς· σήμερον δὲ θὰ ἐδίσταζεν ὁ Χριστὸς, νὰ κλέμῃ τὴν παρομοίωσιν ταύτην καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶνε οἰνοπαραγωγὸς ὥστε νὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς φόρους τοῦ κ. Καλλιγᾶ. Ὁ Χριστὸς, ἀν' ἑξῆς σήμερον, θὰ ἔλεγε βεβαίως: «Ἐγὼ εἰμι τὸ οἰκόπεδον τὸ ἀληθινόν!»

Ὁ Χριστὸς ἦτο μέγας, προσηλωθὴς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ ὅμως δὲν ὑπῆρξεν ποτε μεγάλος σταυρός!

Ἀν' ὁ Σίμων Πέτρος, ὅστις ἐξέβαλε τὴν μάχαιραν καὶ

ἀπέκοψεν ἀνεῦ αἰτίας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου τοῦ ἀρχιερέως ἦτο λογίας τοῦ πεζικοῦ, μετὰ δύο μῆνας θὰ προεβιάζετο εἰς ἀνυπολογιστόν.

Ἦκουσιν συχνάκις τὴν ἐκφρασιν ὁρὸς τῶν Ἑλαίων καὶ μὴ γινώσκων τὴν ὀρθογραφίαν τῆς δευτέρας λέξεως ἐνόμιζον ὅτι οἱ εὐαγγελισταὶ μετέφρασαν τὸ Mont de Pieté διὰ τοῦ ὁρὸς τῶν Ἑλαίων καὶ δὲν ἐννόουν πῶς ὁ Χριστὸς ἀκτιμῶν μετέβαινε τόσον συχνὰ εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον.

Ἀν' ὁ Τρικούπης προσηλωτὴς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θὰ τῷ προσήνεγκον ἀντὶ ὄξους καὶ χολῆς τὰ τελευταῖα φύλλα τοῦ Αἰώνος πρὸς ἀνάγνωσιν.

Ἀν' ὑπῆρχον εἰς Δημητρακίτης καὶ εἰς Μάνδαλος εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ὁ Χριστὸς θὰ ἐσώζετο, διότι θὰ ἔπεφτε τόσο ξύλο, καὶ τόση θὰ ἐπηκολυβήθῃ ταραχή, ὥστε θὰ εὕρισκον καιρὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ νὰ τὸν ἀρπάσωσι καὶ νὰ φύγωσιν.

Ὅλα τὰ μαρτύρια θὰ ἐδέχετο προθύμως νὰ ὑπαστῇ ἡ κυβέρνησις μας, ὅχι ὅμως καὶ τὸ νὰ κεντηθῇ εἰς τὴν πλευράν, διότι τὸ μέρος τοῦτο εἶνε πολὺ ἀδύνατον καὶ ἐπώδυνον ἕνεκα τοῦ Πλευρίτου.

Ὁ Πιλάτος ὑπέκρινεν τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν, ἀν' ἀπετέλει ὅμως ὁ Πιλάτος μέρος τοῦ ὑπουργοῦ Τρικυπῆς θὰ τὸν συνελάμβανε μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ θὰ τὸν ἀπηγχόλινεν.

Ἀν' ὁ ἡγεμὼν ἠρώτα τὸν κ. Τρικούπην τί ἐστὶ ἀλήθεια καὶ